

Тържество, посветено на поета Йордан Кръчмаров

отляво надясно: Цецо Йочев, племенницата Десислава с двете си деца, Сашо Серафимов, д-р Йочева /сестра на Й.Кръчмаров/, Георги Йочев.
Фото: Роси Рос

Духът на поета Йордан Кръчмаров /24. 07. 1948 - 16. 05. 1986 г./ възкръсна за пореден път в навечерието на най-светлите Християнски празници и се понесе над добруджанските ниви на неговото родно балчишко село Гурково, та чак до Добрич и безкрайността. По случай 70-годишнината от рождението на Йордан Кръчмаров в Регионална библиотека „Дора Габев“- Добрич се събраха братя и сестри по перо, журналисти, приятели, роднини, почитатели на неговата жаждваща съзвездия поезия, която завинаги остава могъща със своята воля за свобода и онова въображение, което обвърква и оправя всичко. Това, без разточителство, ни обясниха и доразказаха неговите приятели: Сашо Серафимов, Добромил Георгиев, Керанка Далакманска, Красимир Масурски, Александър Белчев, Петранка Божкова... За да възкръснат ветровете, родени от порива на човешката душа, във всичките й измерения, когато се раждат думи и се раздават цветя, когато се вслушваме в песента на морските вълни край балчишката Тузла и „Робинзон“ и чуваме как недалече се носе грегорианското поение на старогръцки от делфините по нашето Северно Черноморие. Стиховете му си остават жертвено готови да поникнат като тревата, придружена

от песента на птиците, вятъра, шуршите и онези „Кози след дъжд“, на които „...звънтяха лудо позлатените звънци!“ Зашеметяваща е неговата „Религия“, която разтърсва с края си: „...Псалми пеят шуршите. / Вятър на органа свири./ Свежи тук са звездите./ Палат ги самодиви.“ Неговият свят е всепрониновен, в който се носи духът на свободен човек, но който живее в несвободна среда. Поезията в която няма комбайни, няма рекорди по добив на пшеница, липсват и тъкани стана. Тук тържествува сложната конструкция на необятната човешка душа, заедно с чувствата на един брат родош младеч, който едновременно е и мъдрец и ние се надпреварваме да прием вода от неговия кладенец, без никакви уговорки. И най-важното, у Йордан Кръчмаров няма никакво насилие над думите, дори от обич. Ние сме заедно под небесния мир, сред шепота на морските вълни, за да успокоим душите си сред мириса на морски водорасли, рибена чорба, морски кончета, актинии и чубрица. Ще изчезнат всички официалности и героизиране на отминалите мигове да да възкликнем: „...Господи! Взими последната ми риза...“ Тези скръвнени поетически мигове споделиха с нас и сестрата на поета-д-р Дора Йочева със своя съпруг Цецо,

дъщеря им Десислава Йочева-Кроусел със своите две деца, дошла от Хюстън да почетат своя вуйчо. Със стихотворението „Край Камен бряг“, което Десислава речитира, ни върна към детския й спомен за вуйчо Данчо, когато е била 6-годишна и тогава това стихотворение е било написано от него за нея. С нарастваща сила се понесоха и стиховете на ученичките Татяна Иванова, Мария-Луиза Маринова, Боряна Янева. Развълнувано и убедително, те прочетоха свои стихове, вдъхновени от Йордан Кръчмаровата поезия като тема. И трите млади поетеси са от литературна къща „Генка Петрова“ Добрич.

Тук бяха и трубадурите, вдъхновени от стиховете на поета, които с песен и инструмент ни подчертаха Данчовото кредо. Красимир Димитров, Деян Димитров, любилимецът на балчишкия дворец саксофонистът Красимир Костандинов, който този път беше с кларнет, изпълниха песните: „Елегия за рибите“, „Религия“, „Легенда за майстора“... Петранка Божкова, Керанка Далакманска, Красимира Обретенкова, Уляна Андреевко, Александър Белчев се превъплътиха в неговите „Откровенията са страдания“ в цикъла: „Автопортрети“, „Ношен залив“, „Елегия за неизреченото“, разтърсващата „Риза

за Христос“ и трите поеми. Всичко имаше тези нощ само нашият земляк Данчо го нямаше, но усетихме как неговата майка Керанка Желязкова го е посрещала: „Полъхва вятър. Залезът догаря. /Миреше на къпина и трева. / От нивата се връща мама /печална, морна и добра./ На прага сяда. Малко да почине/, преди да почне да пере - / шастлив, че ще може чиста риза/ отново утре да ми поднесе.“ Може би не само заради това Художествената галерия на Добрич, Сдружението на писателите от този град през месеците септември и октомври ни си изненада с рисунки на художници, впечатлени от Данчовата поезия. Тук може да добавим, че и балчишкият литературен клуб, който носи неговото име, ще се отчете по подобаваш начин. Ненапрасно поезията е любов, чиста като съзвездията/но и горчива като нея/, под звездния шепот на преживяното, свят, в който постите защитават горещия порив на истината, един свят, в който скръщом виждаме и себе си, застанали зад сложното понятие - народ, с който трябва да останем до края, за да съзерцаваме изваняните от Йордан Кръчмаров неповторими словесно гъвкави превъплъщения, с удивителната им способност да бъдат вечни, истински!

Георги ЙОЧЕВ

Вестник „Балчишки телеграф“ отпечата тази седмица хилядния си брой

С ХИЛЯДНИЯ БРОЙ на вестника тържествено отбелязваме едно родолюбиво дело, изпълнено с дълбоко желание за създаване на активно гражданско общество в Балчик – вестник „Балчишки телеграф“, пръскащ светлина.

С гордост можем да подчертаем, че вестник „Балчишки телеграф“ е първият частен седмичник в България, създаден в малък град като Балчик, след промените през 1990 г., който остави далеч зад себе си много издания – еднодневки, в София, Варна и Добрич. Вестникът доказва себе си ежеседмично и е вече утвърден факт в обществения и културен живот на Балчик, Северното Черноморие, цяла България, та дори и света, защото със съвременните технологии той достига навсякъде и може да се чете от всички краища на планетата. Вестникът оцелява въпреки негодите на времето, защото е закономерно явление – повик на съвременността, която отразява.

ХИЛЯДНИЯТ БРОЙ е поздрав за всички постоянни рекламодатели, спомоществатели и добронамерени информатори, чрез които вестник „Балчишки телеграф“ стои на гребена на вълната.

В редакционния състав на вестника смело и одухотворено се включиха, за да станат постоянни негови проводници Юлиа Христова, инж. Веселин Златев, Елка Василева, инж. Димитър Баев, Д. Балчикулева, Росица Вълчанова, Светлана Бонева, Михаил Събев, Светлана Цонкова, Златка Рогова, Александър Атанасов и Дончо Донеv.

Най-много похваления за своите статии, снимки, рисунки през годините получиха главният редактор Маруся Костова и постоянните сътрудници на вестник „Балчишки телеграф“; Юлиа Христова, Георги Йочев, Мария Андреева, Милка Матева, Мильо Йочев, Евгений Георгиев, Ирена Илчева, Пенка Димитрова, Анчо Анчев, Иван Малев, Христо Христов /Силистра/, Павлин Павлов, Георги Горчев, Тодора Харизанова, Людмила Петрова и Красимир Кирчев.

Станко Станков, Людмил Костов и Митко Петров, материално и с много идеи помогнаха за реализацията и началния успех на вестник „Балчишки телеграф“, за което специално им благодарим. Навременна подкрепа и разбиране имахме от общинските съветници и кметовете в предните мандати: Красимир Михайлов, Стефан Бопшак, инж. Веселин Николов. Най-висока оценка за журналистическия ни труд, за ежеседмична ни борба да осведомяваме добронамерено и да формираме новото гражданско съзнание на хората ни дадоха настоящите ръководители на Община Балчик: кметът Николай Ангелов, зам.-кметовете Митко Петров и Димитрин Димитров, секретарят Марияна Ангелова, началниците на отдели в ОБА, д-р Румяна Малчева Ангелова /“Общественик на 2013 г.“/.

За хилядния брой бихме казали, че вестник „Балчишки телеграф“ има изграден и вече утвърден почерк, благодарение на пейджмейкърите

и дизайнери на вестника: Михаил Събев, Веселина Цонева, Силвия Димитрова, Георги Димов, Алтер Музафер, Оскар Исмаил, Жоро Иванов, Ерси Исмаилов и Мария Кирилова.

Те са и първите носители на красота и вкус във вестника, те са и първите мучерзори и критици. Често ги забелязвахме, как когато редят снимките и подреждат материалите в колони, се зачитат, което е трогателно и забавно, макар да забавя работата.

Вестник „Балчишки телеграф“ отправя поздрав към десетте читалищни настоятелства в Общината, които работят вдъхновено за съхраняването на българското народно творчество и традиции, за културата на българина, независимо дали живее в града или на село, за запазването на българщината. От читалищата излизат най-оптимистичните материали за вестника и това е нашата отрада.

Прогресът в едно общество се движи от създаването на конкуренция, която в балчишкото медийно пространство се изразява в толерантност и сътрудничество с Албена Иванова, Марияна Върбанова, Сава Тихолов, Борния Божидарова, с журналистите от Дружество № 24 – Добрич, Балчик, Каварна, към Съюза на българските журналисти, с председател Николай Мирчев, с журналисти от други медии в Добрич: Станислава Кръстева, Юлиана Велчева, Емилия Укова, Шърбанова, с колеги от Радио Добруджа.

Приятно ни е да имаме и за бъдеще позитивни връзки с колеги от НБУ и к.к. „Албена“, в лицето на директорите Славянка Старова и Димитър Тачев, с ръководството и служителите на ДКИ КЦ „Двореца“, с директор Жени Михайлова и Ботаническата градина в Балчик, ръководена от д-р К.К. осев и Валя Машкаркова.

За всички успехи на вестник „Балчишки телеграф“ заслуга имат и специалните отпечатачи „Нилекта“/Добрич – инж. Ивелин Василев, инж. Ангел Тасев и инж. Мирослав Тасев, които с всеки брой правят вестника все по-изискан и са все по-визителни при приемане на предпечатния продукт, който им предаваме.

Доброто сътрудничество на вестник „Балчишки телеграф“ с институциите в Общината е показател за развитието на успешно гражданско общество в Балчик, поддържащо духа на хората чрез формите на културно единение и в най-малките населени места. Тук е мястото да благодарим за постоянната помощ на ръководителите на селскостопанските фирми в Общината: Младен Мартинов, Деню Попов, Тодор Моралийски, Атанас Жечев, Румен Ганев, както и на ротарианските председатели Тодор Тодоров, Димитър Феодотов, Емил Елчев, Енчо Сапунджиев.

Тесните връзки и взаимоотношения на местните поети и писатели с журналистите е естествена последица от общото усиле да се поддържа високят авторитет на Литературния клуб „Йордан Кръчмаров“ към

НЧ „Пансий Хилендарски 1870“, с председател Росица Шалтева и на вестниците „Балчик“, с главен редактор Албена Иванова и „Балчишки телеграф“, с главен редактор Маруся Костова. Нека си пожелаем тази дружба и сътрудничество да продължи, в името на творческия имидж на Общината и даването на трибуна за балчишките творци именно на страниците на балчишките издания.

От 9 години Община Балчик, Общински съвет Балчик и вестник „Балчишки телеграф“ номинират обществено активните граждани за званото „Общественик на годината“. Това е признание за техния безвъзмезден труд, забелязан и отразен на страниците на местния печат. Това е и един постоянен ангажимент на нашия вестник – да стимулира мобилните хора и да ги популяризира.

Неспирните фестивали в Белия град наброяват повече от 25. С ръководствата им вестник „Балчишки телеграф“ е в тесна връзка и отразява жизнерадостните творби на творци от целия свят. Неслучайно от журналистите излезе името на Балчик – „Белия град“ и „Фестивален град на Балканите“. Тук искаме да обещаем на балчишкото гражданство, че ще се стремим да ги запознаваме с всички гости, демонстрирали своето изкуство в Художествената галерия, ТИЦ „Мелничата“, ДКИ КЦ „Двореца“, читалищата. Искаме да уведомим балчишките от ж.к. „Левски“, че за масовите мероприятия ще има осигурен по-късен транспорт, в резултат на множеството искания, публикувани във вестника.

Дългогодишното позитивно сътрудничество с Дарин Канавров и Историческия музей в Балчик, с директор Радостина Енчева, роди много специални издания на исторически тема: „Възрещането“, „Епопелта“, „Преселването“, „Добруджанският въпрос“, посветени на годишнините от възрещането на Ююна Добруджа и освободението на Добруджа от румънска окупация през Първата световна война. За първи път морската общественост научи за околосветското пътешествие на кораба „Балчик“ от специалното шесто издание на вестник „Балчишки телеграф“ – „С „Балчик“ около света“. Моряните от екипажа на кораба „Балчик“ ни станаха най-добри приятели, ценни разкази ни подариха: командирът на кораба „Балчик“ Александър Данаилов и главният механик Марин Балтаджиев.

Екипът на вестник „Балчишки телеграф“ благодарни на всички, които са го поддръжали за ХИЛЯДНИЯ БРОЙ, за поддръжителните адреси от фирми и институции, за всички, които просто са забелязали в горния десен ъгъл на първа страница надпис БАЛЧИК, ГОДИНА XXIV, БРОЙ 13 /0000/

БЛАГОДАРИМ НА ВСИЧКИ, КОИТО ЗНАЯТ, ЧЕТАТ И ОБИЧАТ НАШИЯ ВЕСТНИК „БАЛЧИШКИ ТЕЛЕГРАФ“ И СПОДЕЛЯТ ЛЮБОВТА НИ, ЧЕ СМЕ ОТПЕЧАТАЛИ ВЕЧЕ ХИЛЯДА БРОЯ!

Маруся Костова
гл.редактор